

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lutego 1986 r.

w sprawie zasad tworzenia zakładowych systemów wynagradzania przez przedsiębiorstwa górnictwa rud.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. Nr 5, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy przedsiębiorstw górnictwa rud, których pracownicy są objęci zasadami wynagradzania określonymi w uchwale nr 250 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1982 r. w sprawie zmiany niektórych zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w przemyśle węglowym oraz przepisami § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1981 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla pracowników górnictwa — Karta górnika (Dz. U. z 1982 r. Nr 2, poz. 13).

§ 2. Przez przedsiębiorstwa górnictwa rud, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, rozumie się:

- 1) kopalnie rud, podziemne kopalnie materiałów ogniotrwałych oraz zakłady świadczące bezpośrednio usługi i realizujące roboty dla tych kopalni — wchodzące w skład wielozakładowych przedsiębiorstw (kombinatów),
- 2) jednozakładowe kopalnie podziemne o statusie przedsiębiorstwa państwowego,
- 3) przedsiębiorstwa budujące nowe kopalnie i zakłady górnicze lub wykonujące roboty w istniejących kopalniach i zakładach górniczych.

§ 3. Do przedsiębiorstw stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. Nr 5, poz. 25), zwanej dalej „ustawą”, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia.

§ 4. 1. Podstawę wymiaru dodatkowych wynagrodzeń za pracę w godzinach nadliczbowych, w porze nocnej, w warunkach szkodliwych dla zdrowia, szczególnie uciążliwych lub niebezpiecznych oraz wynagrodzenia za czas nie zawinionego przez pracownika przestoju stanowi najniższe wynagrodzenie pracowników przedsiębiorstw, określone przez Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, wyrażone stawką wynagrodzenia zasadniczego dla pierwszej kategorii zaszeregowania stosowanej tabeli płac.

2. Stawki stosowanej tabeli płac, o której mowa w ust. 1, dla pracowników zatrudnionych pod ziemią i na powierzchni przedsiębiorstw nie mogą być wyższe od stawek stosowanych tabeli płac dla pracowników zatrudnionych pod ziemią i na powierzchni w przedsiębiorstwach przemysłu węglowego.

§ 5. 1. Minister Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z właściwymi federacjami związków zawodowych spowoduje opracowanie przez przedsiębiorstwa systemów wynagradzania odpowiadających przepisom ustawy.

2. Systemy wynagradzania wprowadza się na podstawie porozumień. Szczegółowe zasady i tryb zawierania oraz rozwiązywania tych porozumień określi Minister Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz w porozumieniu z właściwymi federacjami związków zawodowych.

§ 6. 1. Miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego dla kierowników zakładów pracy, o którym mowa w art. 9 ust. 4 ustawy, nie mogą być wyższe dla:

- 1) zatrudnionych pod ziemią od:
 - a) 45.000 zł — w przedsiębiorstwach zaliczanych do kategorii specjalnej,
 - b) 40.000 zł — w przedsiębiorstwach zaliczanych do kategorii pierwszej,
 - c) 36.000 zł — w przedsiębiorstwach zaliczanych do kategorii drugiej,
 - d) 31.500 zł — w przedsiębiorstwach zaliczanych do kategorii trzeciej,
- 2) zatrudnionych na powierzchni od:
 - a) 39.000 zł — w przedsiębiorstwach zaliczanych do kategorii specjalnej,
 - b) 34.000 zł — w przedsiębiorstwach zaliczanych do kategorii pierwszej,
 - c) 31.000 zł — w przedsiębiorstwach zaliczanych do kategorii drugiej,
 - d) 27.500 zł — w przedsiębiorstwach zaliczanych do kategorii trzeciej.

2. Przy zaliczaniu przedsiębiorstw do kategorii, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio kryteria ustalone przez Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy.

3. Organ uprawniony do przyznawania wynagrodzenia kierownikowi ustala wysokość wynagrodzenia zasadniczego, z uwzględnieniem wysokości premii (innego składnika wynagrodzenia o charakterze premii) wypłacanej w ciężar kosztów, przewidzianej w porozumieniu.

4. Jeżeli wysokość premii przekracza 45% wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, albo 40% dla pracowników, o których mowa w ust. 1 pkt 2, kierownikowi przyznaje się stawkę wynagrodzenia zasadniczego odpowiednio niższą od maksymalnej stawki tego wynagrodzenia, przewidzianej w porozumieniu.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio, jeżeli podstawa wymiaru premii obejmuje oprócz wynagrodzenia zasadniczego również inny składnik wynagrodzenia.

§ 7. 1. Podstawę wymiaru specjalnego wynagrodzenia, przewidzianego w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1981 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla pracowników górnictwa — Karta górnika (Dz. U. z 1982 r. Nr 2, poz. 13), stanowi:

- 1) dla pracowników zatrudnionych przed dniem wejścia w życie porozumienia — stawka wynagrodzenia zasadniczego, jaką pracownik otrzymał przed dniem wejścia w życie porozumienia,
- 2) dla pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie porozumienia lub po tym dniu — stawka wy-

nagrodzenia zasadniczego, jaką pracownik otrzymałby przed dniem wejścia w życie porozumienia na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Specjalne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się ryczałtowo w stawkach kwotowych i określa w porozumieniu.

3. Do przedsiębiorstw nie stosuje się przepisów art. 16 ustawy.

§ 8. 1. Wysokość nagrody jubileuszowej, o której mowa w art. 17 ust. 2 ustawy, wynosi:

- 1) za 15 lat pracy — 75% podstawy wymiaru,
- 2) za 20 lat pracy — 100% podstawy wymiaru,
- 3) za 25 lat pracy — 150% podstawy wymiaru,
- 4) za 30 lat pracy — 200% podstawy wymiaru,
- 5) za 35 lat pracy — 250% podstawy wymiaru,
- 6) za 40 lat pracy — 300% podstawy wymiaru,
- 7) za 45 lat pracy — 350% podstawy wymiaru,
- 8) za 50 lat pracy — 400% podstawy wymiaru.

2. Podstawę wymiaru nagrody jubileuszowej, o której mowa w ust. 1, stanowi:

- 1) dla pracowników zatrudnionych przed dniem wejścia w życie porozumienia — wynagrodzenie wypłacane pracownikom przed tym dniem, obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy,
- 2) dla pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie porozumienia lub po tym dniu i nabywających prawo do nagrody jubileuszowej — wynagrodzenie, jakie pracownik otrzymałby przed dniem wejścia w życie porozumienia na podstawie dotychczasowych przepisów, obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy.

3. Porozumienie może ustalić zryczałtowaną podstawę wymiaru nagrody jubileuszowej dla pracowników zaszergowanych do poszczególnych kategorii zaszergowania, uwzględniając zasady ustalone w ust. 2.

4. Do przedsiębiorstw nie stosuje się przepisów art. 17 ust. 3 ustawy.

§ 9. 1. Pracownikowi przysługuje jednorazowa odprawa pieniężna w związku z przejściem na emeryturę lub rentę w wymiarze procentowym oraz w zależności od liczby lat pracy, określonych w art. 18 ustawy.

2. Podstawę wymiaru jednorazowej odprawy pieniężnej stanowi najniższe wynagrodzenie, o którym mowa w § 4.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szajajda